

En värmlänning väl värd sitt pris - eller - ”vad kostar kaptenen frågade generalen”

Medlet av 1960-talet skulle se stora exportframgångar för det av den svenske civilingenjören Hugo Abramson konstruerade granatgeväret m/48. Initialt Irland samt ”de ytterligt tunga avnämmländerna” Västtyskland och Storbritannien – att etablera ett vapensystem i två av de tyngsta Natoländerna kunde förstås bara göras med ett system överlägset inom Nato egenutvecklade – inom Nato minns vi Heller, Busrat, Speer samt kommande Milan för att nämna några.

Något år in på 1960-talet kom I2 kaptenen Bengt Sewerin att knytas till dåvarande FFS. Sewerin anställdes i befattningen som e.o. avdelningsingenjör (i förenad tjänst) - med speciell uppgift att vara sammanhållande och ansvarig för ”praktisk marknadsföring” dvs. demonstrationer av systemet. Förutom granatgevärssystemet så skulle förstås även andra produkter stöttas:

- för kpist m/45 skulle ytterligare intresse försöka att genereras (både för den ursprungliga varianten samt en ny typ med patron i annan kaliber)
- tidpunkten för ombeväpning till automatkarbiner (världen över) förelåg – kunde FFS vara med här – bl. a. Nils Lundins alster (automatkarbiner samt kulsprutor) skulle försöka att ges en möjlighet
- skyttegevär – det gamla armégevärsskyttet låg i ”stöpsleven” och inte minst skidskyttets behov skulle tillgodoses (här skulle förövrigt en annan I2:are vara behjälplig – kaptenen Alf Wiman)
- det kommande pansarskottet ”Miniman”

För Bengt skulle nu ett brett arbetsfält taga vid:

- presumtiva kunder skulle sökas/identifieras/vidmakthållas
- resor planeras för sejourer världen över
- kundspecifik detaljplanering

- förutom den egentliga produktvisningen/demonstrationen så skulle omfattande förberedelser samt förberedande skjutningar och generalrepetitioner genomföras – skulle verkan av språngranaten demonstreras med luftbrisd mot markmål så tarvade detta kraftkrävande förberedelser.

En av Bengts större uppgifter i initialskedet var den stora demonstrationen för Holland den 10 – 15/12 19/61. Ovan ses Bengt vid genomgång för den holländska delegationen – barhuvad med päls den holländske delegationschefen överste Yoe. Demonstrationen var av stor omfattning – intresset för det svenska granatgeväret hade också genererat intresse för ytterligare materiel från den svenska statliga försvarsindustrin varför det låg i FFS intresse att även visa följande:

Kpist m/45

Automatkarbin GRAM (system GF/Lundin)

Kulspruta Carl-Gustaf (system GF/Lundin)

Skyttegevär Carl-Gustaf

Skidskyttegevär Carl-Gustaf

Jaktstudsare TRAPPER

30 mm akan m/55 (Aden)

Grg M1 "före det fjädrande benstödet tid"

Exportversionen Grg M2

För några veckor i april/maj 1964 såg verksamheten ut som nedan (utdrag ur ett handbrev från Bengt):

Förevisning rep. Malaysia 14 och 15 april Hugelsta Skjutfält

Anglo- German-Netherlands Working Group 21 – 24 april Hugelsta Skjutfält

Förevisning repr. Japan 29 april på Bofors Skjutfält.

Förevisning Italien (Nettuno) 9/4 – 16/4

Som ovan skulle verksamheten också framgent fortsätta under många år – demonstrationerna på Hugelsta Skjutfält skulle genom åren vara legio och även Härads skjutfält utanför Strängnäs skulle också vid vissa tillfällen behöva att disponeras

1964 skulle också resan ”Carl Gustaf jorden runt” anträdas med bl.a. besök i Ghana nedan

samt besök i Australien – här nedan School of Infantry med Bengt längst till höger

Bengt skulle också göra Frankrike den äran. Vid avtackningen efter väl genomförd övning så uttryckte befälhavande generalen - att tyvärr skulle inte granatgeväret ”platsa” i fransk organisation (hans tankar låg väl hos de pågående försöken med Milan), - men, sade han – ”detta var den bäst planerade samt bäst genomförda övning jag har varit med på under alla mina år, - så – kaptenen vill jag anställa – vad kostar kapten”. Efter vidare samtal med generalen berättade Bengt att han blev lovad en synnerligen snabb karriär till överste i franska armén.

Under nära två decennier skulle Bengt vara FFV (som det nya namnet nu var) troget – resor kors o. tvärs i vår vida värld. På hemmaplan eller Sverige runt skulle jag själv få mycket att göra med Bengt – och först som sist skall väl direkt konstateras att denne duktige, sympatiske värmlänning har betytt oerhört mycket för FFV – utan Bengt så hade förmodligen ett antal länder icke blivit FFV-kunder trots att produkten under alla år var världsledande.

Bengt skulle så småningom komma att erbjuda Bofors sina tjänster – att det skulle bli en ackvisition för detta förnämliga företag insåg vi givetvis – rapporter skulle också nå oss genom åren om Bengts förtjänster.

Bengt var fantastisk på många sätt. – Han kunde prata med både grevar och baroner och inte minst med bönder – då förstås på bönders vis – undertecknad var som projektledare med medarbetare i slutet av 1970-talet till Bofors för att närvara vid ett röntgenblixtförsök – efter att en hel dag kravlat bland smutsiga pansarplåtar och insupit nitrösa gaser så ville Bofors bjuda på middag – ”inte fan kan vi väl gå på middag som Bofors gäster i våra paltor sade min högt värderade medarbetare Christer” – vi hade bara våra arbetskläder med och på oss för ingen middag eller nöjen hade inplanerats - vi skulle ju jobba och på kvällen skriva rapporter. Våra arbetskläder var jeans som var så skitiga att de kunde stå för sig själva. Nåväl – ut i staden och inhandlade var sin skjorta så att det skulle se litet bättre ut samt en rejäl dusch. Så till förnämliga Bofors Hotell. Nå – så kommer vi in i den pampiga matsalen med vår värd och där i fonden vid dukat långbord sitter Bengt Sewerin med spanske marinchefen vid sin sida

samt en stor del av den spanska marinledningen. Bengt får syn på oss – tittar några sekunder, viskar till amiralen, reser sig – kommer fram – slår ihop klackarna och bugar – ”Grabbar, va kul att se er – vad tusan gör ni här” --- och det kunde man ju verkligen fråga sig tänkte jag där jag stod i mina skitiga jeans och mina slitna, trasiga skyddskor – ja, det vill jag lova att det var en känsla där jag stod med min näve i Bengts med spanska marinledningen som ytterst nyfikna åskådare – hur Bengt förklarade sin bekantskap med oss när han återkom till amiralens sida har jag ingen aning om – men alla inklusive amiralen tittade på oss och nickade uppskattande! Sådan var han, så nog kunde han tala och umgås med grevar och baroner och amiraler och generaler och med bönder på bönders vis och med två inte så prydliga FFV-are!

Ett litet bidrag till historiken om granatgeväret tecknat sensommaren 2014

Claes-Göran Ros
författaren tidigare avdelningsdirektör i FFV